

81. ՎԱՆՔ ԾԻՆՈՂԵՆ ՌԸՆԵՆ ՅԻՇԵՑԵՔՑ

Աղվըեսը, կյոնը, մինգյել եզնը ըխպըրանում ըն։ Եզնը կալն ար թակում, աղվըեսը վըխճըրնեն նան էծերն ար պահում, կյոն էլ վանք ար շինում։ Եզնը ուրան պենը լավ անում ար, կալը թկելան հտը տերմանը քամում, ցորենը ճոկում, աղվըեսն էլ տանում ար վըխճարը նան էծերը ծմակումն ըրչերեն նան կյոններեն նհետ օտում, կյամ։

Մին օր աղվըեսը կյամ ա եզանը կոշտը, ասում.—Եզն ախպըեր, քեզ տերմանն ա հարկավըեր, ինձ ցորենը, եք տերմանը տու եր կալ, ցորենն ինձ տու։ Եզնը թա՛ շէ՛, տի ըխպըրոթուն շի ինիլ, եք ցորենն էլ, տերմանն էլ հալալ կես անենքյ։ Աղվըեսը թա՛ դե վըեր տի յա, եք քյինանք մին քանի ախսախկալ մարթ պիրինքյ, հըրցընենքյ, տըեսնանք՝ հի՛նչ ըն ասում։ Եզնը շերանը էտ շենիլը հըվաքած ա ինո՛ւմ, շըփարեն տակեն կյողը կըցըրած։ Աղվըեսը վար կյոնլին նհետ կյամ ա, շները շըփարեն տական տոնս ըն տըեսում, տահանք փախճում ըն, քյինամ Վանքը։ Վար տըեղ ըն հանում, աղվեսը կյոնլին ասում ա.—Դե վանքումըտ տըեղ ըրա, ես էլ նի մենեմ։ Կյոնն ասում ա՝ կաց հալալ ես նի մենեմ, ետնան։ Կլթիլը նի յա քցո՛ւմ, վըենները մնամ ա տոնսումը։ աղվըեսը թա՛ վանք շինողեն ուրխեն յիշեցեքյ։